

Petrović protiv Srbije.— Predstavku je podnela majka Dejana Petrovića koji je prema zvaničnom objašnjenju, koje je ona osporavala, preminuo u bolnici od posledica iskakanja naglavačke kroz prozor sa drugog sprata iz prostorije policijske stanice 2002. godine. Razmatrajući prigovore Vlade Srbije na prihvatljivost predstavke Sud je istakao da su slučajevi poput ovog u kojima je vanredni pravni lek zaista i upotrebljen, predstavljaju izuzetak od pravila,²⁶ te da se zahtev za zaštitu zakonitosti imao smatrati efikasnim pravnim lekom, odnosno protok roka od 6 meseci je računat od donošenja odluke Vrhovnog suda. Dalje, Sud je smatrao da iako joj je isplaćena naknada nematerijalne štete u parničnom postupku, i iako je sproveden disciplinski postupak u odnosu na službena lica koja su prisustvovala incidentu, podnosteljka nije izgubila status žrtve. Nakon detaljne analize svih sprovedenih postupaka, istražnog postupka, postupanja javnog tužilaca i uloge koju su podnosioci imali kao supsidijarni tužioci, Sud je našao povredu prava na život iz člana 2 Konvencije i dosudio podnosiocima naknadu materijalne štete u visini od 12 hiljada evra zbog duševne patnje usled nesprovođenja efikasne istrage o smrti njenog sina, dok je zahtev za naknadom štete zbog duševnog bola zbog smrti sina u policijskom nadzoru odbačen.

Habimi i drugi protiv Srbije.— Slučaj se ticao navoda o povredi člana 3 Konvencije prilikom postupanja specijalnih policijskih snaga u cilju okončanja protesta i nemira u zatvorskoj ustanovi u Nišu, gde se 37 podnosioca predstavke u to vreme nalazilo na odsluženju zatvorskih kazni. Sud je utvrdio povredu procesnog aspekta člana 3, zbog propusta države da sprovede delotvornu istragu, ali nije smatrao da je tretmanom zatvorenika povređen supstantivni aspekt istog člana. Dosuđeno im je, svakom ponaosob, naknada nematerijalne štete u visini od tri i po hiljade evra, kao i još ukupno pet hiljada evra na ime troškova postupka.

Isaković Vidović protiv Srbije.— Podnositeljki predstavke je 1997. godine, nakon svađe, komšija nanео teže telesne povrede udarcem u glavu. Ona je protiv njega podnela krivičnu prijavu, javni tužilac je pokrenuo krivični postupak, ali je postupak protiv napadača okončan 2007. godine zbog zastarevanja. Sud je uzeo u obzir da podnositeljka nije svojim postupcima doprinela odugovlačenju postupka, koji je trajao oko tri i po godine nakon stupanja na snagu Konvencije, i dalje smatrao da u konkretnom slučaju podnositeljki nije pružena adekvatna zaštita u slučaju napada na njen fizički integritet, te da su krivičnopravni mehanizmi primenjeni na toliko manjkav način da predstavljaju povredu pozitivnih obaveza države iz člana 8 Konvencije. Dosuđeno joj je po tri hiljade evra na ime nematerijalne štete i troškova postupka.

Maširević protiv Srbije.— Slučaj se tiče nemogućnosti podnosioca predstavke, koji je po struci advokat, da sam sebe zastupa pred Vrhovnim sudom, koji je odbacio reviziju kao nedozvoljenu, jer je u ime podnosioca nije podneo advokat. Kako je podnosilac ovlašćen da podnese zahtev za reviziju u ime drugih kao advokat, onemogućavanjem da istu podnese u svoje ime ne postižu se ciljevi pravne sigurnosti ni pravičnosti. Sud je utvrdio povredu stava 1 člana 6, i dosudio podnosiocu dve hiljade evra na ime nematerijalne štete i pet stotina evra za troškove postupka.

Tešić protiv Srbije.— Podnositeljka predstavke je penzionerka, s ozbiljnim zdravstvenim tegobama, čija je inače teška finansijska situacija dodatno pogoršana nakon što je presudom u parničnom postupku bila obavezana da isplaćuje naknadu svom nekadašnjem advokatu, zbog duševnog bola koji je pretrpeo zbog povrede ugleda i časti. Po istom osnovu, novosadski list Dnevnik, koji je u jednom članku objavio spornu izjavu podnositeljke predstavke, bio obavezan da isplati približno jednaku sumu, iako je finansijska situacija ovog lista bila daleko povoljnija. Domaći sud je odredio da